

Байка

Ейрік Даньо

сіре місто
все спітніле від дощу
майже північ,
а я до тебе йду...
як намисто, теплі зорі миготять
так цікаво: чому вони горять???

знову сумно і погано на душі
ти чекаєш...
вже годину...
в самоті
я іду до тебе, зачекай
свої сльози ти від мене не ховай

є нагода запитати —
так питай!!!
є нагода випить чаю —
наливай!!!
з дьогтем? з медом? вирішай все ти
тільки знай: якщо піду-прости...

Аніті з Києва присвячується